

ΑΡ. 3561ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ. 30

Αριθμός 6827

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ
ΤΩΝ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001)

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Έκπτωση για επένδυση επί κτιρίων σε σχέση με ξενοδοχειακά κτίρια και τουριστικά χωριά.

1. Διαδικασία:

Στις 12 Οκτωβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, ως Αρχοδία Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων, πρόγραμμα ενισχύσεων, το οποίο φέρει τον τίτλο «Έκπτωση για επένδυση επί κτιρίων σε σχέση με ξενοδοχειακά κτίρια και τουριστικά χωριά». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλουμένων ως ο «Νόμος») και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001. Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του Νόμου και ως εκ τούτου συνιστά, με βάση το άρθρο 21, υφιστάμενο πρόγραμμα ενισχύσεων.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- Αρχοδία Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.
- ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η προώθηση της ανάπτυξης και η στήριξη του τουριστικού τομέα.
- η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή μείωσης της βάσης υπολογισμού του φόρου, δηλαδή έκπτωσης για επένδυση ύψους 25% σε σχέση με κτίρια που χρησιμοποιούνται για πρώτη φορά κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους. Η έκπτωση παραχωρείται επί των κεφαλαιουχικών δαπανών που διενεργούνται σε σχέση με τουριστικό χωριό, ορεινό τουριστικό χωριό ή ορεινό ξενοδοχειακό κτίριο, καθώς και για ξενοδοχειακά κτίρια κατηγορίας τριών, τεσσάρων και πέντε αστέρων στην αστικοποιημένη περιοχή Λευκωσίας και για επέκταση ή βελτίωση οποιουδήποτε ξενοδοχειακού κτιρίου εντός της αστικοποιημένης περιοχής Λευκωσίας.
- δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι οι τουριστικές επιχειρήσεις που πραγματοποιούν κεφαλαιουχικές δαπάνες---

- σε τουριστικά χωριά, ορεινά τουριστικά χωριά και ορεινά ξενοδοχειακά κτίρια.
- σε ξενοδοχειακά κτίρια τριών, τεσσάρων και πέντε αστέρων εντός της αστικοποιημένης περιοχής Λευκωσίας.
- για βελτίωση και επέκταση οποιουδήποτε ξενοδοχειακού κτιρίου εντός της αστικοποιημένης περιοχής Λευκωσίας.

Σύμφωνα με το Τέταρτο Παράρτημα των περί Φορολογίας Εισοδήματος Νόμων του 1961 μέχρι 2000, «ορεινό τουριστικό χωριό» και «ορεινό ξενοδοχειακό κτίριο» σημαίνουν χωριό και κτίριο που βρίσκονται σε ύψος πάνω από δύο χιλιάδες πόδια πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας.

- λαμβάνοντας υπόψη τους συντελεστές φόρου εισοδήματος των περί Φορολογίας Εισοδήματος Νόμων, η μέγιστη ένταση της ενίσχυσης σε όρους ισοδύναμου επιχορήγησης είναι 5,75%, σε περίπτωση φορολόγησης της επιχείρησης με συντελεστή 23% (20% συν 3% εισφορά στο ταμείο αμυντικής θωράκισης), ενώ η μέγιστη ένταση ανέρχεται σε 7% σε περίπτωση φορολογικού συντελεστή 28% (25% συν 3% εισφορά στο ταμείο αμυντικής θωράκισης).
  - η κοινοποιηθείσα ενίσχυση έχει ως νομική βάση το άρθρο 12(2)(ζ) και το Τέταρτο Παράρτημα των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων του 1961 μέχρι 2001.
  - η έκπτωση παρέχεται το έτος κατά το οποίο τα κτίρια, αναφορικά με τα οποία διενεργήθηκαν οι κεφαλαιουχικές δαπάνες, χρησιμοποιούνται για πρώτη φορά.
  - για εξασφάλιση της συμμόρφωσης των δικαιούχων με τους όρους της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης, το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων προβαίνει σε εξέταση των ετήσιων φορολογικών δηλώσεων και λογαριασμών που υποβάλλουν οι δικαιούχοι.
  - δεν τίθεται θέμα επιστροφής των ποσών που χορηγήθηκαν βάσει της ενίσχυσης, εφόσον η φορολογική απαλλαγή παραχωρείται μετά την ικανοποίηση των κριτηρίων και προϋποθέσεων που καθορίζει η νομοθεσία.

Σε περίπτωση που διαπιστωθεί εκ των υστέρων ότι ο φορολογούμενος επωφελήθηκε της φορολογικής απαλλαγής λαμβάνοντας ή δόλια, η νομοθεσία προβλέπει αναθεώρηση της φορολογίας εντός έξι ετών ή δώδεκα ετών σε περίπτωση δόλου ή εσκεμμένης παράλειψης, αντίστοιχα, και ανάκτηση του φόρου μαζί με τόκο και πρόστιμο.

Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος κριθεί ένοχος αδικήματος με βάση τη νομοθεσία υπόκειται σε χρηματικές ποινές ή/και σε φυλάκιση.

    - δεν προβλέπεται δυνατότητα σώρευσης της ενίσχυσης με άλλα προγράμματα ενίσχυσης.
3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:
- Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, «δημόσια ενίσχυση» σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Λημόσιο ή με πόρους του Λημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να

νοθεύσει τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.

(β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις ακόλουθες προϋποθέσεις του Νόμου:

(i) Χορηγείται άμεσα από το Δημόσιο. Η παρεχόμενη έκπτωση από το φόρο εισοδήματος σημαίνει παραίτηση του Δημοσίου από φόρους που θα εισέπραττε κανονικά και άρα απώλεια δημοσίων εσόδων.

(ii) συνιστά οικονομική ενίσχυση, αφού η έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του 25% των κεφαλαιουχικών δαπανών που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις σημαίνει ελάφρυνση από τις συνήθεις φορολογικές επιβαρύνσεις τους, με αποτέλεσμα να έχουν εξοικονόμηση πόρων.

(iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής και αυτό γιατί η έκπτωση από το φόρο εισοδήματος δίδεται σε επιχειρήσεις παροχής τουριστικών υπηρεσιών, οι οποίες, μεταξύ άλλων, οφείλουν, για να είναι δικαιούχοι του προγράμματος, να προβαίνουν σε κεφαλαιουχικές δαπάνες για συγκεκριμένες δραστηριότητες που αναφέρονται στο 2(δ) ανωτέρω. Το κίνητρο αυτό λοιπόν συνιστά μία εξαίρεση από την εφαρμογή του βασικού συντελεστή του φόρου εισοδήματος, η οποία δε δικαιολογείται από τη φύση ή τη λογική του φορολογικού συστήματος αλλά παρέχει οφέλη μόνο σε ορισμένες εταιρείες ενός οικονομικού τομέα, δηλαδή τις εταιρείες παροχής τουριστικών υπηρεσιών, οι οποίες πραγματοποιούν συγκεκριμένες επενδύσεις σύμφωνα με τους όρους της ενίσχυσης. Συνεπώς, το κίνητρο είναι επιλεκτικό.

(iv) τέλος, το κοινοποιηθέν πρόγραμμα νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, και αυτό γιατί η οικονομική ενίσχυση που παρέχεται από δημόσιους πόρους στις επιχειρήσεις παροχής τουριστικών υπηρεσιών αυξάνει τα εισοδήματά τους και μειώνει το κόστος των παρεχόμενων υπηρεσιών, θέτοντας τις ενισχυόμενες επιχειρήσεις σε ευνοϊκότερη θέση στην κυπριακή τουριστική αγορά σε σχέση με τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην κυπριακή τουριστική αγορά και δεν πληρούν τα κριτήρια του κοινοποιηθέντος προγράμματος. Επίσης, λόγω του ότι οι τουριστικές υπηρεσίες δεν περιορίζονται στην τοπική αγορά, η κοινοποιηθείσα ενίσχυση νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό στη διεθνή αγορά τουριστικών υπηρεσιών.

(γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες όμως απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά τις κατηγορίες ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία και τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις, που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης.

(δ) Εφόσον από τα ανωτέρω κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε αν ανήκει σε μία από τις κατηγορίες ενισχύσεων που προνοούν τα άρθρα 4, 5 και 5Α του Νόμου.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχει φορολογική έκπτωση για επενδύσεις τουριστικών επιχειρήσεων με σκοπό την προώθηση της ανάπτυξης του τουριστικού τομέα, κρίθηκε ότι δεν εμπίπτει σε καμία από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Επίσης, εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α, σύμφωνα με το οποίο ο Έφορος δεν εγκρίνει ενισχύσεις που συνιστούν ενισχύσεις για εξαγωγές. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Επειδή η ενίσχυση αφορά τις επενδυτικές δαπάνες τουριστικών επιχειρήσεων με σκοπό την προώθηση της ανάπτυξης του τουριστικού τομέα, κρίθηκε ότι δεν αποτελεί ενίσχυση για εξαγωγές και επομένως δεν εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α.

Περαιτέρω εξετάστηκε σε ποια από τις κατηγορίες ενισχύσεων του άρθρου 5 του Νόμου, που ο Έφορος δύναται να εγκρίνει, εμπίπτει η κοινοποιηθείσα ενίσχυση.

Αφού λήφθηκε υπόψη ότι το άρθρο 5(2) του Νόμου προνοεί την έκδοση κανονισμών, όπου είναι απαραίτητο, που περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση δημοσίων ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 5(1) του Νόμου, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δύναται, εφόσον τροποποιηθεί, να εγκριθεί βάσει των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις) Κανονισμών του 2001 (εφεξής καλούμενων ως «Κανονισμοί»), που καθορίζουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση, δυνάμει του άρθρου 5(1)(β) του Νόμου, ενισχύσεων που χορηγούνται στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, ως ενισχύσεων για την προώθηση συγκεκριμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Η έκπτωση από το φόρο εισοδήματος ενός μέρους των επενδυτικών δαπανών μπορεί να θεωρηθεί επενδυτική ενίσχυση, εφόσον είναι μέτρο φορολογικής ενίσχυσης που υπολογίζεται επί επενδυμένων ποσών. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, παρέχεται έκπτωση 25% επί των επενδυμένων ποσών, με αποτέλεσμα να καθίσταται η ενίσχυση επενδυτική ενίσχυση, η οποία χορηγείται ως κίνητρο για τη συμμετοχή των επιχειρήσεων στην υλοποίηση επενδυτικών σχεδίων, μπορεί να επιμετρηθεί και επομένως μπορεί να τύχει της ίδιας εξέτασης με μία επιχορήγηση.

Ενόψει των ανωτέρω, και αφού ο Έφορος έλαβε υπόψη και τα υπόλοιπα στοιχεία του προγράμματος (σκοπό, ένταση, δικαιούχους, σφραγισή), έκρινε ότι τα κριτήρια έγκρισης των επενδυτικών ενισχύσεων που τίθενται από τους Κανονισμούς θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν υπό τον όρο ότι το πρόγραμμα θα είχε των παρακάτω τροποποιήσεων:

- (i) Περιορισμός των δικαιούχων του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Οι Μικρές και Μεσαίες επιχειρήσεις ορίζονται στο Παράρτημα των Κανονισμών. Σημειώνεται επίσης ότι, δεδομένου ότι η ένταση της ενίσχυσης στις περιπτώσεις φορολογικής έκπτωσης εξαρτάται από το ύψος των φορολογικών συντελεστών, η Αρμόδια Αρχή θα πρέπει σε αυτή την περίπτωση να λάβει υπόψη τους εκάστοτε φορολογικούς συντελεστές, έτσι ώστε η ένταση της ενίσχυσης που θα προκύπτει να μην υπερβαίνει το 15% για τις μικρές και το 7,5% για τις μεσαίες επιχειρήσεις.
- (ii) επακριβής καθορισμός των κεφαλαιουχικών δαπανών, ποσοστό των οποίων εκπίπτει από τη φορολογία έτσι ώστε να αντιστοιχούν στο επιλέξιμο κόστος που ορίζεται στον Κανονισμό 6(5) των Κανονισμών. Σύμφωνα με τον πιο πάνω Κανονισμό, επιλέξιμο κόστος των υλικών επενδύσεων θεωρούνται οι δαπάνες σε γήπεδα, κτίρια, μηχανές και εξοπλισμό, ενώ επιλέξιμο κόστος των άυλων επενδύσεων θεωρούνται οι δαπάνες για την απόκτηση τεχνολογίας.

Ενόψει των πιο πάνω, ο Έφορος εγκρίνει το κοινοποιηθέν πρόγραμμα υπό τον όρο ότι η Αρμόδια Αρχή θα προβεί πριν τις 30.4.2003 στις πιο πάνω τροποποιήσεις. Σε περίπτωση που η Αρμόδια Αρχή δεν τροποποιήσει το πρόγραμμα μέχρι την πιο πάνω ημερομηνία, αυτό θα πρέπει να καταργηθεί.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

- Α. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο «Έκπτωση για επένδυση επί κτιρίων σε σχέση με ξενοδοχειακά κτίρια και τουριστικά χωριά» συνιστά δημόσια ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου.

Το πρόγραμμα δεν είναι συμβατό με όλες τις διατάξεις του Νόμου ή/και των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις) Κανονισμών του 2001. Ως εκ τούτου, εκδίδεται θετική απόφαση, υπό τον όρο ότι η Αρμόδια Αρχή θα προβεί μέχρι τις 30.4.2003 σε όλες τις ακόλουθες τροποποιήσεις:

- (i) Περιορισμός των δικαιούχων του προγράμματος ενισχύσεων στις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.
- (ii) επακριβής καθορισμός των κεφαλαιουχικών δαπανών, ποσοστό των οποίων εκπίπτει από τη φορολογία έτσι ώστε να αντιστοιχούν στο επιλέξιμο κόστος που ορίζεται στον Κανονισμό 6(5) των Κανονισμών.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, το κοι-

νοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων θα εξακολουθεί να ισχύει το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003 οπότε και θα πρέπει, εφόσον δεν τροποποιηθεί όπως ορίζει η παρούσα απόφαση, να καταργηθεί.

- Β. Η παρούσα Απόφαση απευθύνεται στο Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων.

Λευκωσία, 7 Δεκεμβρίου 2001.

ΧΡ. ΑΝΑΡΤΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

Ε.Λ.Ε.: 25.06.002.30 (60.1.2.11.2.1.10)